

РЕШЕНИЕ

№ 1436

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13849** по описа за **2019** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството по делото е образувано по жалба на К. Ж. С. от [населено място] срещу Решение от 12.11.2019г., постановено по НАХД № 11633/2019г. по описа на СРС, 5 състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К №2802226 от 02.04.2018г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

С жалбата се иска отмяна на решението, като се сочи, че лицето не е управлявало заснетия с автоматичното устройство автомобил. Моли за отмяна на решението.

Ответникът не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ, като се запозна с данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес, при удостоверена представителна власт и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

В хода на първоинстанционното производство, чието решение е предмет на

проверка, е установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на оспорване е електронен фиш Серия К, № 2802226 от 02.04.2018 г., издаден от СДВР, с който на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

По фактите се установява: На 02.04.2018 г., в 10:36 часа, жалбоподателят управлявал МПС – марка БМВ, модел 530Д Х., с ДК номер СА ТС в [населено място], по [улица], с посока на движение към [улица]и срещу зала Арена А., се движел със скорост на движение от 89 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч. Нарушението било установено и заснето с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол А. САМ S1, № 11743с7, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност. Налице били надлежни доказателства за техническата изправност на техническото средство за контрол на скоростта, както и за вида му, както и че същото представлява одобрен тип. Представени са и надлежни доказателства за преминал технически преглед и за използването на техническото средство, като в схемата от ОПП - СДВР е налице изрично отразяване на указано ограничение на скоростта (надвишаващо общото такова за населени места).

При тези факти, от правна страна съдът приел:

Фишът е издаден от компетентна държавна институция; в предвидената от закона писмена форма и съдържание, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДВП, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Фишът е връчен надлежно на санкционираното лице, като съдът е посочил, че това обстоятелство има отношение към началото на преклузивния срок за оспорване, но не и към законосъобразността на неговото издаване. Електронният фиш съдържа териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (налице е изрично посочване, че това е СДВР), мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Електронният фиш е издаден по утвърден образец. Същият съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДВП, сред които обсега на действие на радара, режима на излъчване и момента на сработване на камерата, както и уведомяването на санкционираното лице за правата му по ЗДВП. Нарушението е установено със стационарен тип система за контрол. В допълнение, в електронния фиш е изрично упоменато и мястото на извършване, и индивидуализиращи белези на техническото средство, които са станали годна основа да бъдат проверени, както ограничението на скоростта, така и техническата изправност на радара. Видно от разпечатката, приспаднати са 3 км/ч от установената моментна скорост.

Прието е, че фишът е законосъобразен и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се е установило по несъмнен начин, че на 02.04.2018 г., в 10:36 часа, жалбоподателят управлявал МПС – марка БМВ, модел 530Д Х., с ДК номер СА 7878 ТС в [населено място], по [улица], с посока на движение към [улица]и срещу зала Арена А., като се движел със скорост на движение от 89 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч., а нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол А. САМ S1, № 11743с7, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа

изправност.

Съдът извел извод, че е безспорно установено неизпълнение на задължението за съобразяване скоростта на движение със специално въведено ограничение за населено място. Фишът бил издаден на жалбоподателя, в качеството му на собственик на МПС. Съдът приел, че нарушението не представлява маловажен случай.

Обсъдил и размера на наказанието, който установил като фиксиран според превишението на предвиденото ограничение на скоростта, поради което приел за правилно и съответно определен.

По изложените съображения, съдът приел, че фишът е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

АССГ, в настоящия състав, намира решението за неправилно, като постановено при непълно изясняване на фактическата обстановка, относима за изясняване на случая.

Видно от данните по делото, на първо място е, че още с жалбата си до СРС лицето е оспорило 3 броя електронни фиша, като твърди, че не е управлявало автомобила към момента на установяване на нарушението.

По така направеното възражение съдът е извел напълно некореспондиращ на доказателствата извод. Същият е посочил, че е установено, че лицето е санкционирано в качеството му на собственик на автомобила по арг. от чл. 188, ал. 1 от ЗДВП.

Този извод се опровергава от данните по делото, напротив: Видно е, че автомобилът, с който е извършено заснетото нарушение, е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК] и Н. Н. М. от [населено място]. Именно на последния е бил съставен първоначално фиш № 2011281 от 02.04.2019г., с който за същото нарушение /видно при сравнение на описаното нарушение по двата фиша/ е наложено наказание глоба 400 лева. След подадена декларация от М. по реда на чл. 188, ал. 1 от ЗДВП, в която се сочи, че управляващият към тази дата и час е настоящият касатор, този фиш е анулиран с № 2802226/10.06.2019г. и е издаден оспореният в първоинстанционното производство фиш.

Следователно, изведеният от съда извод, че К. С. е управлявал автомобила и съответно е санкциониран, вследствие качеството му на собственик, напълно се опровергава от данните по делото.

Напротив, с оглед твърденията в жалбата, предмет на изследване следва да бъде именно факта на предоставяне на автомобила на него от установения собственик М.. Последното се налага и с оглед процедурата, предвидена в чл. 188 от ЗДВП, която допуска ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата, само на база декларация на друго лице. Именно в рамките на производството по оспорване пред съда, като първа инстанция, следва да бъде изследван този факт, който е основен за определяне на лицето, което носи отговорността за установеното нарушение. Същото не разполага с друг способ за защита, предвид че само посочването му като водач на МПС от друго лице е достатъчно да обвърже администрацията на МВР с ангажиране на отговорността му.

Касационната инстанция е съд по правото, като е налице забрана за установяване на нови факти, още повече непроверени и необсъдени пред районния съд. Предмет на касационна проверка е начинът, по който първата инстанция е изяснила спора и установила фактите и съответно е приложила материалния закон към така установеното.

С оглед това, изясняването на тези факти, които са от съществено значение за изясняване на субекта на нарушението, респ. на лицето, което следва да понесе

административнонаказателната отговорност, следва да бъде извършена на фаза първоинстанционно производство.

По изложените съображения, решението следва да бъде отменено, а делото върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав. При разглеждането на спора, съдът следва да установи релевантни факти относно направените в жалбата твърдения във връзка с управлението на автомобила към процесните дата и час с всички допустими доказателствени средства за това.

Воден от горното и на основание чл. 222 от АПК, АССГ, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 12.11.2019г., постановено по НАХД № 11633/2019г. по описа на СРС, 5 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.